Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător: Violeta Gîrleanu

Dosar nr. 2a-1368/25
2-24119468-02-2a-11042025

D E C I Z I E

21 octombrie 2025 **municipiul Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii Constantin Roșca și Roman Pascari

examinând în ședință publică apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujorean, în interesele ÎM „Incaso" SRL, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2025, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, în interesele SRL „Incaso", către Tataru Gheorghe privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Poziția și argumentele instanței de fond:

1. La data de 18.10.2024, avocatul Bujoreanu Eugeniu, reprezentantul reclamantului SRL „Incaso" a înaintat cerere de chemare în judecată către Tataru Gheorghe privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată (f.d.6-8).
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, a invocat că între SRL „Sebo Credit" în calitate de împrumutător și Tataru Gheorghe în calitate de împrumutat, a fost încheiat un contract de împrumut. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, remunerații contractuale, dobândă, comisioane de oferire a numerarului și administrare a împrumutului, precum și penalitate contractuală care se raportează duratei de întârziere.
3. A specificat că necăutând la respectarea obligațiunilor de către SRL „Sebo Credit", Tataru Gheorghe până la ziua de azi nu şi-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului. Împrumutatul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.
4. În legătură cu neachitarea plăților datorate în termenul stabilit, în adresa

împrumutatului a fost expediată reclamația prin care el a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale şi despre rezilierea anticipată a contractului, şi obligațiunea acestuia a returnării împrumutului, dobânzii, comisionului şi penalităților calculate conform contractului.

5. Ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată SRL „Incaso". A menționat că la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria lui Tataru Gheorghe faţă de SRL „Incaso" constituia 5 600 lei, fiind calculată conform contractului: împrumutul – 4000 lei, penalitatea – 0 lei.
6. Solicită reclamantul SRL „Incaso" încasarea de la pârâtul Tataru Gheorghe a datoriei în mărime de 5 600 lei, cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 500 lei, taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în mărime de 273,96 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d.6-8).
7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2025, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Bujoreanu Eugeniu, reprezentantul reclamantului SRL „Incaso", ca fiind neîntemeiată.

Poziția părților în instanța de apel:

8. Nefiind de acord cu soluţia primei instanţe, la data de 26 martie 2025 și ulterior la 16 iunie 2025 prin intermediul poştei terestre, avocatul Eugeniu Bujorean, în interesele ÎM „Incaso" SRL a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Centru cu privire la încasarea datoriei de la Tataru Gheorghe în beneficiul SRL „Incaso", emiţând o nouă hotărâre. Încasarea de la Tataru Gheorghe în beneficiul SRL „Incaso" a sumei restante din împrumut 5600,00 lei. Încasarea de la Tataru Gheorghe în beneficiul SRL „Incaso" a cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în total pentru două instanţe 506,83 lei, taxei de timbru 400 lei şi a cheltuielilor pentru asistenţa juridică 500 lei.
9. În motivarea apelului avocatul Eugeniu Bujorean, în interesele ÎM „Incaso" SRL a indicat că în speţa examinată, actul de predare-primire a creanţei din 31.12.2021 la contractul de cesiune a creanţei este parte componentă a Contractului de cesiune din 31.03.2020, prin urmare constatările şi argumentarea instanţei de fond privind respingerea acţiunii înaintate de ÎM „Incaso" SRL sunt greşite, or, la momentul transmiterii nemijlocite a creanţei de către OCN „Sebo Credit" SRL către ÎM „Incaso" SRL prin actul de predare primire aceasta exista, era transmisibilă şi sesizabilă.
10. Odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată, la materialele cauzei a fost anexat Contractul din 31 martie 2020 şi Actul de primire predare a creanţelor din contractul de cesiune din 31 decembrie 2021, drept dovadă a cesiunii creanţei.
11. La data depunerii cererii de chemare în judecată, datoria şi penalitatea restantă constituie suma de 5600,00 lei (conform calculului datoriei anexat la dosar).
12. Astfel, datoria în mărime de 5600,00 lei este formată din datoria restantă conform contractului de împrumut care constituie suma de 4000,00 lei și dobânda restantă

conform contractului de împrumut ce constituie suma de 1600 lei.

13. Însă, instanţa nu a ţinut contul de interesele creditorului care prin neachitarea împrumutului în termen a suportat prejudiciu, care anterior semnării contractului a fost evaluat şi negociat cu debitorul prin instaurarea clauzei penale.
14. Astfel, solicită instanţei de apel casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie încasat de la intimat: suma restantă pe împrumut 4000,00 lei; suma restantă din dobândă pentru întârziere 1600,00 lei; cheltuieli pentru achitarea taxei de stat 273,96 lei; cheltuieli pentru achitarea taxei de timbru 200 lei; cheltuieli pentru asistenţa juridică 500 lei.
15. Astfel, Contractul de cesiune a creanţei în temeiul căruia a fost cesionată creanţa intimatului întruneşte condiţiile de valabilitate a unui act juridic care poate da naştere la drepturi şi obligaţii de viitor.
16. Aşadar, Contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanţă şi statuează obligaţiile pe care le asumă fiecare din părţile contractante.
17. Reieşind din norma citată, legiuitorul a subliniat 4 cerinţe obligatorii de care instanţa este ţinută să se conducă la reducerea mărimii clauzei penale: caz excepţional, verificarea tuturor împrejurărilor cauzei, instanţa poate dispune reducerea clauzei penale disproporţionat de mare, instanţa trebuie să ţină cont de interesele ocrotite ale creditorului.
18. La emiterea deciziei de reducere a clauzei penale instanţa trebuie să verifice dacă clauza penală nu contravine legii, ordinii publice şi bunelor moravuri, dacă aceasta este prevăzută de contract şi corespunde cerinţelor prevăzute de art. 947 - 948 al CC.
19. De asemenea instanţa trebuie să constate caracterul disproporţionat de mare a mărimii clauzei penale, însă, legislaţia actuală nu stabileşte care ar fi criteriile de stabilire a mărimii penalităţii pe care creditorul poate solicita de la debitor sau cum instanţa şi după care formulă de calcul determină că penalitatea este disproporţionat de mare.
20. Şi totodată dacă să vorbim despre caracterul disproporţionat de mare a penalităţii, atunci apare întrebarea ce proporţie trebuie să fie între datorie şi penalitate.
21. Instanţa respingând cerinţele referitoare la încasarea penalităţii, nu a ţinut cont de natura clauzei contractuale referitoare la încasarea prejudiciului în mărime de 0,5% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, că aceasta constituie o clauză penală şi nu au aplicat prevederile art. 947 alin. (1) Cod civil.
22. În justificarea poziţiei, instanţele de judecată, de regulă, invocă dispoziţiile 1242 - 1248 al Codului Civil care nu prevăd plata unor plăţi aferente contractului şi prevederile art. 1765 al CC care prevede că în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.
23. Astfel, instanţele de judecată la adoptarea deciziei invocă faptul lipsei unei reglementări care ar prevedea legalitatea solicitării de la debitor plata comisionului pentru acordare împrumutului, fără a ţine cont de faptul că aplicarea acestui

comision nu este interzisă de lege.

24. Instanţele de judecată nu se conduc de bazele legislaţiei civile art. 1 al Codului Civil şi anume libertatea contractuală, atunci când persoanele fizice şi juridice sânt libere să stabilească pe bază de contract drepturile şi obligaţiile lor, orice alte condiţii contractuale, dacă acestea nu contravin legii.
25. În situaţia în care prin semnarea contractului de împrumut debitorul a acceptat plata unui comision pentru acordarea împrumutului, instanţa va ţine cont de voinţa părţilor şi de drepturile şi obligaţiile care apar prin semnarea contractului de împrumut.

Aprecierea instanţei de apel:

26. Verificând legalitatea si temeinicia hotărârii atacate, prin prisma materialelor din dosar și în raport cu argumentele indicate în cererea de apel, Colegiul civil consideră că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.
27. În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să menţină hotărârea primei instanţe.
28. Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
29. Articolul 130 alin. (1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
30. În temeiul art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
31. În conformitate cu prevederile art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.
32. Potrivit prevederilor art. 276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la

cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

33. Totodată, potrivit prevederilor art. 276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.
34. În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) şi (2) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.
35. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.
36. Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.
37. În cadrul examinării cauzei, Colegiul civil a constatat că, la data de 11.12.2020 OCN „Sebo Credit” SRL în calitate de creditor a acordat lui Tataru Gheorghe în

calitate de debitor un credit cu nr. L3274574 în mărime de 4000 lei, în baza Dispozițiilor speciale ale împrumutului (pe termen scurt) denumită Anexa nr. AM2540468 din 11.12.2020 la contractul de credit nr. AG0689975 din 10.03.2020. În scopul demonstrării eliberării împrumutului la materialele dosarului a fost anexat Bonul de casă din 11.12.2020 potrivit cărora Tataru Gheorghe a primit creditul solicitat în mărime de 4000 lei. Faptul dat este confirmat şi prin semnăturile aplicate de către reprezentantul OCN „Sebo Credit" SRL şi debitorul Tataru Gheorghe (f.d. 9-12).

38. Potrivit certificatului de datorie conform contractului de împrumut, pârâtul Tataru Gheorghe înregistra o datorie în mărime de 5 600 lei, formată din împrumutul – 4000 lei și penalitatea de întârziere -1 600 lei (f.d.15).
39. La data de 23.06.2023, SRL „Incaso" a înaintat reclamație către Tataru Gheorghe, solicitând achitarea datoriei în mărime de 7 669,90 lei în termen de 10 zile, invocând că datoria formată în baza contractului L3274574 din 10.03.2020, a fost cesionată către SRL „Incaso" (f.d.16).
40. La caz, invocând că Tataru Gheorghe nu şi-a onorat obligaţiunile corespunzător clauzelor contractuale, ÎM „Incaso" SRL, prin intermediul avocatului Bujoreanu Eugeniu, a înaintat în procedura cererilor cu valoare redusă, cerere de chemare în judecată împotriva lui Tataru Gheorghe, solicitând încasarea datoriei în mărime de 5 600 lei, asistența juridică în mărime de 500 lei și taxa de stat în mărime de 273,96 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei (f.d.6-8).
41. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2025, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanţa de apel consideră că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, din următoarele considerente.
42. În materie de drept, potrivit prevederilor art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute, iar potrivit art. 858 alin. (1) şi alin. (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.
43. Conform art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
44. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 823 alin. (1) - (2) Cod civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.
45. Potrivit prevederilor art. 824 Cod civil, cesiunea de creanţă trebuie să fie încheiată

în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanţa cesionată.

46. Suplimentar, în conformitate cu prevederile, art. 827 Cod civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii. În sensul normelor citate supra, instanţa de apel menţionează că, pentru a fi transmisibilă, o creanţă trebuie să fie şi sesizabilă, or, un bun (drept) este sesizabil atunci când poate fi urmărit şi executat silit şi dimpotrivă, iar bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit şi executat silit, este insesizabil.

47. De altfel, instanţa de apel menţionează că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.

48. Astfel, luând în consideraţie cele expuse supra, Colegiul civil apreciază ca întemeiată concluzia instanţei de fond cu referire la faptul că contractul de cesiune încheiat la 31 martie 2020, între SRL „Sebo Credit” şi ÎM „Incaso” SRL nu poate produce efecte asupra raporturilor apărute prin contractul de credit nr. L3274574, semnat între SRL „Sebo Credit” şi Tataru Gheorghe la 11 decembrie 2020, or, la data de 31 martie 2020, SRL „Sebo Credit” nu avea nici o creanţă valabilă şi exigibilă faţă de Tataru Gheorghe.

49. În context, instanţa de apel consideră neîntemeiat argumentul apelantului referitor la faptul că datoria lui Tataru Gheorghe faţă de ÎM „Incaso” SRL, se confirmă prin actul de transmitere a creanţei, or, contractul de cesiune a creanţei, în temeiul căreia reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată, a fost încheiat la 31 martie 2020, adică anterior încheierii contractului de împrumut între SRL „Sebo Credit” şi Tataru Gheorghe.

50. Mai mult ca atât, Colegiul civil conchide că, creanţele SRL „Sebo Credit” ce vor apărea în viitor şi care urmau să fie cedate cesionarului ÎM „Incaso” SRL, reprezintă acele creanţe care la momentul încheierii Contractului, erau valabile şi exigibilă, cu toate acestea, datoria (creanţa) lui Tataru Gheorghe faţă de SRL „Sebo Credit”, a devenit exigibilă abia la data expirării termenului pentru care a fost încheiat contractul de credit.

51. Ca urmare, instanţa de apel constată că prima instanţă legal şi întemeiat a respins cererea de chemare în judecată, or, creanţa apărută în baza contractului de împrumut încheiat între SRL „Sebo Credit” şi Tataru Gheorghe, nu a existat la data încheierii contractului de cesiune a creanţei.

52. De asemenea, Colegiul civil consideră neîntemeiate argumentele avocatului apelantei cu referire la actul de transmitere a drepturilor asupra creanţei viitoare a lui Tataru Gheorghe, or, dreptul de creanţă se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare primire care conţine date despre creanţă (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ş.a., informaţia despre toate achitările efectuate), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona creanţele, integral scadente, dar nu parţial. Cu toate acestea, un careva act de predare-primire a creanţelor pentru

reconfirmarea existenţei relaţiilor contractuale apărute la data încheierii Contractului pus în dezbatere, nu a fost anexat la materialele cauzei.

53. Suplimentar, instanţa de apel consideră oportun de a menţiona că autoritatea judecătorească înfăptuieşte justiţia în scopul apărării şi realizării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanelor fizice/juridice, pe principiile egalităţii şi echităţii în drepturi, în temeiul legislaţiei în vigoare, iar în lipsa textului de lege expres sau apropiat după care se conduce în rezolvarea cauzelor judiciare, instanţa recurge la analogia dreptului sau la aplicarea principiilor fundamentale.

54. În acest sens, este de reţinut, că potrivit art. 372 alin. (1) Cod de procedură civilă, părţile şi alţi participanţi la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanţă, iar potrivit art. 373 alin. alin. (1) şi (2) din Cod, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă; în cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

55. În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

56. În context, Colegiul civil menţionează că fiind o trăsătură esenţială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăţi de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât şi cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanţele şi probele care nu au putut fi prezentate în prima instanţă, dar au o importanţă majoră în soluţionarea litigiului urmează să fie prezentate în instanţa de apel.

57. În acest sens, pe lângă faptul că atât în prima instanţă, cât şi în instanţa de apel, a fost constatată netemeinicia pretenţiilor înaintate de ÎM „Incaso” SRL, Colegiul civil remarcă că avocatul apelantei doar a făcut o sinteză a normelor legale şi circumstanţele de fapt deja constatate şi elucidate pe deplin de prima instanţă, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susţinute de normele de drept material.

58. Distinct de cele indicate, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că art. 6§1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succed, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.

59. În concluzie, instanţa de apel apreciază drept neîntemeiate argumentele apelantului, cărora li s-a dat o apreciere corectă şi în prima instanţă. În acelaşi sens, instanţa de apel menţionează că prima instanţă a examinat pricina, în coroborare cu prevederile legislaţiei în vigoare, desfăşurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialităţii şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părţile au avut posibilitatea de a-şi formula, argumenta şi dovedi poziţia în proces, de a alege modalităţile şi mijloacele susţinerii ei de sine stătător şi independent de instanţă, de alte organe şi persoane, de a-şi expune opinia asupra oricărei probleme de fapt şi de drept care are legătură cu pricina dată judecăţii şi de a-şi expune punctul de vedere asupra iniţiativelor instanţei, respectiv acordând posibilitate participanţilor la proces de a-şi expune poziţia, totodată păstrându-şi imparţialitatea şi obiectivitatea, creând condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale pricinii.

60. Din considerentele menţionate şi având în vedere că prima instanţă a adoptat o hotărâre legală, întemeiată şi bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, iar cererea de apel este una nefondată, instanţa de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi a menţine hotărârea.

61. În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujorean, în interesele ÎM „Incaso” SRL.

Se menține hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 17 martie 2025, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Bujoreanu Eugeniu, în interesele SRL „Incaso”, către Tataru Gheorghe privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului, judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii Constantin Roșca

Roman Pascari